

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/586/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213211376
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1213211376.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736 zast. advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, AK ECKER - KÁN & partners, Nám. Martina Benku 9-C1, Bratislava proti odporcovi: X. K., Z.. XX.XX.XXXX, Z. B. A.Í. X, B., zast. opatrovníčkou Timeou Mačicovou pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II v konaní o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II v Bratislave, zo dňa 10.9.2013, č. k. 10C/156/2013 - 20, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II v Bratislave, zo dňa 10.9.2013, č. k. 10C/156/2013 - 20, v napadnutej časti, p o t v r d z u j e .

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 50,70 eur, ako aj náhradu trov prvostupňového konania, pozostávajúcu zo sumy 16,50 eur - zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 25,87 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že nárok navrhovateľa mal v konaní za preukázaný najmä z hlásenia o porušení tarifných prepravných podmienok revízora pod č. 1232948, ako aj kontrolného cestovného lístka s platným kódom. Poukázal na ustanovenie § 760 O.z., ako aj § 12 ods. 2 písm. b) a § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 56/2012 o cestnej doprave v platnom znení, keď mal za preukázané, že dňa 7.8.2012 odporca cestoval vo verejnom hromadnom dopravnom prostriedku v B., na linke č. XX bez platného cestovného lístka. Odporca teda navrhovateľovi dlhoval cestovné vo výške 0,70 eur a sumu 50 eur ako sankčná úhrada. O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 2 O.s.p. Zástupca navrhovateľa si uplatnil trovy konania v celkovej výške 87,88 eur, pričom súd takto uplatnené trovy považoval za neprimerane vysoké k uplatnenej pohľadávke, tiež že predmet konania nebol zložitý a nevyžadoval si náročnú prípravu z hľadiska aplikácie práva, ako aj právnej argumentácie v predmetnej veci a tiež mal za to, že zníženie odmeny advokáta v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. neodporuje dobrým mravom. Konštatoval, že cieľom súdneho konania v predmetnej veci je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi tak, aby neprevažoval záujem na vedení konania z hľadiska odmeny advokáta. Súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi trovy konania v celkovej výške 42,37 eur, z toho súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia, pozostávajúcu z jedného právneho úkonu celkom, vrátane DPH vo výške 25,87 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania, podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti

rozhodnutia o trovách konania a to tak, aby uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v celkovej výške 87,88 eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 16,50 eur, ako aj z troch úkonov po 16, 60 eur vrátane DPH a režijného paušálu. Navrhovateľ uviedol, že záver súdu o znížení náhrady trov prvostupňového konania s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je nesprávny. V konaní, predmetom ktorého je drobný spor súd musí vždy postupovať dôsledne, pričom nemožno nepriznať, resp. znížiť trovy konania len preto, že ide o drobný spor. Uviedol, že zákon nedefinuje pojem „neprimerané“ pričom v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15.10.2008, ktorým bol zmenený a doplnený O.s.p., môže súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako samotná pohľadávka. Uviedol, že súd prvého stupňa sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Uviedol, že o trovách konania mal súd rozhodnúť s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. Zároveň uviedol, že práva účastníka na zastupovanie advokátom nie je v podmienkach vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a tiež neobmedzuje ho ani nariadenie európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Uviedol, že rozsah zníženia trov v danom prípade je odporujúci dobrým mravom a navrhovateľ takéto zníženie považoval za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané.

Opatrovník odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10, ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., v znení účinnom od 15.10.2008, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

Zo znenia vyššie citovaného ust. nevyplýva, akým spôsobom sa má daná neprimeranosť posudzovať. Je pravdou, že z dôvodovej správy k uvedenému ust. § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že by v danom prípade malo ísť o neprimeranosť niekoľkonásobne vyššiu, avšak z doslovného znenia citovaného ust. táto neprimeranosť nevyplýva. Preto je vecou súdu, aby pri postupe podľa § 150 ods. 2 O.s.p. vychádzal pri aplikácii tohto ust. na základe preukázaných skutočností toho ktorého konania.

K námietke navrhovateľa, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50, z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh. Okrem súdneho súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur, súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi i ďalší úkon a to náhradu trov právneho zastúpenia za jeden právny úkon po 16,60 eur k tomu jeden krát režijný paušál 1,87 eur a zároveň aj 20% DPH vo výške 1,46 eur celkom náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 25,87 eur za jeden právny úkon. Aj odvolací súd považuje priznanie náhrady trov v plnej výške za neprimerané voči pohľadávke. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vo veci v súvislosti s priznaním náhrady trov konania rozhodol, keď ich náhradu navrhovateľovi v plnej výške nepriznal z dôvodu, že považoval ich náhradu za neprimeranú voči pohľadávke a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Je potrebné zdôrazniť, že s poukazom na ust. § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyplýva, že odmena právneho zástupcovi patrí za úkony pred začatím konania vo veci samej a to iba za prevzatie a prípravu zastúpenia, alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom a ďalšia porada, alebo rokovanie s klientom, ako aj písomné podanie na súd alebo iný orgán, alebo protistrane, týkajúce sa veci samej. Náhrada právneho zastúpenia za všetky ďalšie úkony patrí právemu zástupcovi až po podaní návrhu na súd

a teda až po tom, ako sa začalo konanie vo veci samej. Pokiaľ si teda právny zástupca navrhovateľa uplatnil jeden z troch úkonov - pokus o zmier - výzva na zaplatenie, odmena za tento úkon právneho zástupcovi v zmysle vyššie citovaného zákona ust. nepatrí. Takýto úkon totiž nie je úkonom právnej služby v zmysle cit. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Pokiaľ v uplatnenom návrhu zároveň zástupca navrhovateľa v druhom úkone uviedol, že druhý úkon okrem iného pozostáva i z ďalšej porady s klientom, odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľ takúto skutočnosť a to poradu s klientom nepreukázal. Z dvoch ďalších úkonov právneho zástupcu navrhovateľa súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci. Takýto úkon i odvolací súd považoval za účelné trovy konania.

V drobných sporoch s typovým vymáhaním pohľadávok sa jedná o účelné právne zastúpenie v prípade, ak nastanú okolnosti, ktoré zjavne vybočujú z obvyklého priebehu konania daného typu. V danej veci o taký prípad však nejde. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odporca mal v odvolacom konaní plný úspech vo veci avšak trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.